

gjort til en strafforhøjelsesgrund. I bemærkningerne er der henvist til, at det navnlig er dette forhold, der kan gøre brugstyveri ligeartet med tyveri, jf. Folketingstidende 1960-61 (2. samling), tillæg A, sp. 587.

Ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 blev der indføjet et nyt stk. 4 i færdselslovens § 117. Der henvises herom til Folketingstidende 1996-97, tillæg A, s. 3702-3734, tillæg B, s. 1006-1009, og Folketingets forhandlinger s. 4784-4797, 7849-7850 og 8258-8266. Efter denne bestemmelse straffes spiritus- og promillekørsel med brugsstjålet motordrevet køretøj med bøde eller fængsel indtil 1 år. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at denne særlige (udvidede) strafferamme for spiritus- og promillekørsel i brugsstjålet køretøj havde til formål at tilskynde domstolene til en skærpelse af straffniveaueet for derigennem at modvirke den generelle risiko, der kan være forbundet med denne form for kriminalitet. Der lægges således op til, at der i disse tilfælde skal ske en skærpelse for spiritus- og promillekørsel til næste strafposition. I tilfælde, hvor normalstraffen er bøde, skulle straffen således stige til en skærpet bøde eller frihedsstraf. Var normalstraffen frihedsstraf, skulle denne være længere, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, s. 3719. I bemærkningerne samme sted er lagt op til, at det foruden fastsættelse af straf efter færdselsloven for spiritus- eller promillekørsel skal indgå i strafudmålingen, at der tillige skal fastsættes en straf efter straffelovens § 293, stk. 1, for brugstyveri. Ved pådømmelse af spiritus- eller promillekørsel skal der således udmåles en fællesstraf efter straffelovens § 88. Straffens størrelse vil ifølge bemærkningerne bero på en konkret bedømmelse i hvert enkelt tilfælde af bl.a. den tiltaltes forstraffe og personlige forhold. I tilfælde, hvor straffen for brugstyveriet isoleret betraget ville være en bøde, idømmes efter praksis ikke en tillægsbøde ud over den skærpede straf for spiritus- eller promillekørslen.

3.2. Retspraksis

Langt hovedparten af alle biltyverier er brugstyverier. Et enkelt tilfælde af førstegangsbrugstyveri af en bil straffes ifølge Rigsadvokatens bødekatolog normalt med en bøde på 3.000 kr., hvis gerningsmanden er over 18 år. Gentagelsestilfælde har ofte medført frihedsstraf. For personer under 18 år er der i praksis tale om bøder på 1.500 kr. i førstegangstilfælde og i andengangstilfælde på 2.000 kr. De nævnte takster for brugstyveri gælder som nævnt kun, hvor der er tale om sager om et enkelt tilfælde af førstegangsbrugstyveri.

3.3. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår, straffes brugstyveri af motorkøretøjer i dag efter den almindelige bestemmelse om brugstyveri i straffelovens § 293. Brugstyveri af motorkøretøjer, navnlig brugstyveri af biler, adskiller sig imidlertid på flere punkter fra andre brugstyverier.

Det er erfaringen, at kørsel i en brugsstjålet bil i almindelighed indebærer en forøget risiko for uheld i trafikken, herunder uheld med personskade til følge, idet der i disse tilfælde ofte er tale om en mere uforsigtig kørsel, hvor formålet med kørslen ikke nødvendigvis er transport. Brugstyveri af biler sker endvidere ofte i forbindelse med anden form for kriminalitet, f.eks. indbrudstyveri eller lignende.

Henset til den brugsværdi og den økonomiske værdi en bil har, er brugstyveri af en bil endvidere i almindelighed til stor gene og ulempe for ejeren. Hertil kommer, at brugsstjålede biler i almindelighed ikke bringes tilbage til ejeren af gerningsmanden. I den forstand har biltyveri reelt stor lighed med egentligt tyveri omfattet af straffelovens § 276.

På den anførte baggrund foreslås det at indføje en ny, særlig bestemmelse om brugstyveri af motorkøretøjer i straffelovens § 293 a. Herved markeres den alvor, hvormed samfundet ser på denne form for kriminalitet.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 293 a omfatter brugstyveri af motorkøretøjer. Bestemmelsens anvendelsesområde fastlægges i overensstemmelse med færdselslovens § 2, nr. 13, hvorefter et motorkøretøj er enten en bil eller en motorcykel (jf. færdselslovens § 2, nr. 2 og 11).

Som anført må brugstyveri af motorkøretøjer efter Justitsministeriets opfattelse ofte reelt betragtes som ligeartet med egentligt tyveri af et sådant køretøj. Det foreslås derfor, at normalstrafferammen for brugstyveri af motorkøretøjer skal være bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Det svarer til normalstrafferammen for tyveri efter bestemmelsen i straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276. Strafskærpselsesreglen i § 293 a, 2. pkt., indeholder et strafmaksimum på fængsel i 4 år, hvilket svarer til straffelovens § 286, stk. 1, om tyveri af særlig grov beskaffenhed. Efter den foreslåede strafs-kærpselsesregel i straffelovens § 293 a, 2. pkt., er det navnlig i gentagelsestilfælde, at straffen kan stige til fængsel i 4 år.

Efter straffelovens § 81, stk. 1, er det en betingelse for anvendelse af bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde, at gerningsmanden, inden vedkommende på ny forbrød sig, i den danske stat er fundet skyldig i en efter det fyldte 18. år begået strafbar handling, som loven tillægger gentagelsestilfælde.